proLékaře.cz | 21.11.2026

Vzpomínka na soudní lékaře, na které se nezapomíná

„Fajn, jsme všichni. Můžeme vyrazit." byla má obvyklá věta při odjezdech autem z Prahy na pracovní setkání soudních lékařů a soudních toxikologů. Každý rok jsme cestovali do Ostravice, kde nás v hotelu Sepetná čekalo několik odborně i společensky namáhavých pracovních dnů. Vpředu vedle mne pravidelně seděl prof. Oldřich Fryc, na zadních sedadlech doc. Přemysl Klír a ing. Hana Vaněrková. Cesta trvala dlouho, o témata k rozhovorům nebyla nouze.

Docenta Přemysla Klíra jsem poznal v Praze začátkem 80. let minulého století. Pracoval jsem tehdy jako patolog na II. patologicko-anatomickém ústavu 1. LF UK. Občas došlo k situaci, kdy patolog prováděl pitvu, která příslušela soudnímu lékaři. Pokud zjištěný nález vyžadoval další posouzení, přišel doc. Klír z ***Ústavu soudního lékařství 1. LF UK*** a Všeobecné fakultní nemocnice Praha.

V době mé specializační změny byl docent MUDr. Přemysl Klír, CSc. vedoucím Subkatedry soudního lékařství Institutu postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví (IPVZ). Nejsem sám, kdo si velmi vážil jeho přístupu k doškolování a snahy zachovat význam našeho oboru i v době, kdy jsme si s Ministerstvem zdravotnictví příliš nerozuměli.

Profesora MUDr. Oldřicha Fryce, který byl původně patologem, jsem poznal až jako soudní lékař. V roce 1968 odešel do Švýcarska, kde se stal dlouholetým přednostou Ústavu soudního lékařství v Ženevě.

Na našich setkáních v Ostravici bývalo zvykem, že slovutní kmeti soudního lékařství z Čech i Moravy poklidně sedávali u společného stolu a testovali po malých douškách kvalitu nabízeného vína, zatímco naši profesní nástupci ve fázi bujarého veselí řádili večer na parketu. Na závěr pracovního setkání profesor Fryc vždy zhodnotil s noblesou jeho odborný i společenský průběh. Jezdil k nám rád a pravidelně. A my se těšili na něho. Říkával, že Švýcaři jsou zdvořilí, ale ve vztahu k cizincům si trvale zachovávají určitý odstup a zdrženlivost. I z parte je zřejmé, že pan profesor zůstal Čechem (Dcery, vnučka a další rodinní příslušníci se zármutkem oznamují, že nás navždy opustil Oldrich Fryc, „Děda". Odešel 11. listopadu 2024 v 93. roce svého naplněného života.)

Ses filles et petite-fille, ainsi que les familles parentes et alliées,
ont la tristesse de faire part du décès de

Oldrich FRYC
„Děda"

Il nous a quittés le 11 novembre 2024, dans sa 93e année, au terme d´une vie accompli.
Tribune de Genève, 14 novembre 2024

S panem docentem Klírem jsme měli možnost se rozloučit 16. května 2024 při jeho pohřbu v Praze a ve značně malém počtu přítomných si zavzpomínat na jeho osobnost. *„Procul ex oculis, procul ex mente"* jsem ve vztahu k němu nepochopil.

„Neúprosný osud káže člověku jednou zemříti."

Miroslav Dvořák
přednosta Ústavu soudního lékařství Plzeň

